

Za svobodo in ljubezen

Marko Stojan

Roman iz Balkana.

"Pomagaj mi Bog in sveta Bogorodica!" je mrmljal na tihem. "Da se le ne bi spomnil na strah pred neuspehom! Le upanje da mi ostane: potem je še vedno mogoče, da opravimo, makar če bi branila kulo vsa turška armada! . . ."

Tekle so ure, tekle . . . Še nekaj tisoč udarcev z rovinico, še nekaj tisoč škrtiljajev lopate in tam zunaj sine dan — dan svobodnih, dan srečnih ljudi . . .

Marko je delal kakor blazen; že parkrat ga je bil ustavljen Proka, hoteč prevzeti njegovo mesto, a Marko ni hotel slišati o tem. V njegovih mišicah se je budilo plagljoma čustvo trudnosti, ali roke so se dvigale in pale neprstano, brez odmora. In tam pred njim se je odpiral rov in šel vedno dalje . . .

Dzadci pa je skočil Proka k Marku in ga prikel za roko:

"Nehaj, Marko! . . . Ali nam je začaran? . . . Vrag naj razume to! . . ."

"Kaj hočeš reči? . . ."

"Že zdavnaj bi moral naleteti na zid, temelje kule na! . . ."

Marko se je čudno nasmehnil v svitu lešcerjev in pokazal tovarišu na steno izkopanega rova.

Izměd peščene prsti je štreljal tu in tam zidano kamenje, kakor da naznačuje obrise nepravilnega izkopanega predora. Marko je popraskal z rovinico še malo . . . prst se je odlučila polponoma . . . bogme, luknja je bila v temeljih Beas-kule, baš tam, kjer se je končaval Markov rov!

"Ali . . . potem smo vendar že pod Vukovo celico!" je vaktivil Pero zamolklo, sliščo kratki razgovor med starima četnikoma.

"Če nas ni nalagal oni ranjki nizam, moramo biti!" je potrdil Proka.

"Pa koliko nam je tu do vrha zemlje?" je vprašal Marko.

"Jedva par pednjev, kakor sedim po ropotu vozov, ki drdrajo zgoraj po cesti. Vrhu tega smo kopali zadnji čas malce navzgor . . . in, kar je najvažnejše . . . pol Vukove celice same leži pod zemljom."

Marko ni rekjal na to niti besedice.

Jel je le kopati z novo vnemo, toda previdnje in opreznje, kakor da hoče izlučiti vsak kamen posebej iz njegovega ležišča. Zakaj lešerni preglasni udarec, vsak ropot, ki bi ga povzročil po nepotrebnem, jim je utegnil nakopati najmanj neuspeh vsega podjetja, jetnikom pa — vojvodi Vuku, Dušanu in njegovim tovaršem — neizognben pogin: Marko se je zavedal, da predobro, da jim ni več milosti, aks Turki zaslutijo pomoč, ki se jim bliža.

Kamenje in pesek sta se usipala na njegovo glavo: obraz mu je bil kakor od prsti, suha ustna mu je močila namesto hladilne vode ogabna vlaga grud, ki so se rušile izpod stropa . . . izpod tal ječe, v kateri so zdihovali po vsej priliki drugovi in pobratimi!

"Cuj! . . ." je zahropel zdajci in se obrnil k Proki.

"Kaj je?" Proka je priskočil; oči so se mu zasvetile v medju luči.

"Ali slišiš kaj? . . ."

"Kako — kaj?"

"Poslušaj!"

Marko je udaril z rovinico, našček nekoliko močneje.

"Bog in bogme!" Proka mu je iztrgal orodje iz rok in poizkusil sam.

To ni bil več udarec po masivni plasti!

Denelo je votlo, kakor da bi u-

pregovoril nato. "Ali je spodaj vse varno?"

"Je; samo pridite in glejte, da vas ne slišijo. Ste li vsi zdravi?"

"Bogme . . . razen svobode nam ne manjka ničesar."

Približal se je šum, kakor da leže nekdo v votlini, ki jo je bil otvoril Marko z izdrtjem velikega kamna. Več majhnih kamnov je priletel, za njimi nova plava sipine. Marko se je umaknil temu dežju, stopil nazaj in odvail granitno kocko, za katere je bil našel izgubljene z mnogo manjšimi težavami, nego si je predstavljal.

Proka in Pero sta gledala brez besede, deloma v osuplosti nad tem nepričakovanim uspehom, deloma v strahu, kaj povedo o tem . . . zakaj slišala sta bila Dušanov odgovor:

"Vuk je bil tukaj . . ."

Dvojica nog se je pokazala v svitu slepice. Sledila jim je človeška postava — pred rešitelji je stal Dušan . . . živ, otez iz turškega jenitija, in razprostirla se, da objame Marka, ki ga je spoznal takoj vzliz umetni bradi in turškim oblačilom.

Preden je minilo par minut, je bila zbrana v rovu vsa petorica, ki se pač ni nadejala tako brze rešitve.

Najhujše je bilo prestano! Strašni udarec, ki je pretil onesnogočiti vse njihove namene, je bil odvrjen . . . kljub zatohlemu, smradljivemu zraku, ki se je gostil v tem podzemeljskem rovu, so dihalo zopet zlato svobodo! Nič ni bilo izgubljenega, nič zamujenega . . . pot iz teh globin je vodila na beli dan, v polno možnost dejanja!

XXIII.
Novi načrti.

Toda kako se je bilo zgodilo, da so se našli tako naglo?

Kako je bilo mogoče, da je bil prvi glas, ki se je odvzal Marku iz cdprtine, glas Dušana?

Na to vprašanje si sami niso vedeli odgovoriti.

Dušan se je bil iztrgal letargiji in obupu, ki je zavladal v njihovih srcah, ko so se začutili obdané od samih turških straž in samih debelih sten.

"Rešiti se moramo!" je zaklical samemu sebi. "Pot v svobodo moramo najti, ker moramo dovršiti svoje rešilno delo. Mogoče ali nemogoče — biti mora!"

Po trenutni utrujenosti in malodušju ga je prešinila zopet strastna, jeklena volja, podobna volji čudodelnikov, ki baje podpira skalovje in kliče vodo iz suhih tal. Zazdelo se mu je, kakor da tudi najdebelejša stena ni drugega kakor vrata, ki vodijo v svobodo — samo da jih je treba odpreti s posebnim ključem.

"Pogumnoj je tudi zapreka pot!" si je ponavljal, tipaje po vlažnem kamenu zidov. "Pa pojdim z glavo skozi zid, kakor pravijo ljudje! . . . Čemu ima človek glavo, če ne zato, da jo porine skozi zid, kadar ne gre drugače?"

Prekinil se je in se začudil sam tej svoji fanatični volji.

"Ali to ni vročica? Ali ni zgolj blazna napetost zbegane duše, s katero te hoče prevariti narura vsaj še za par hipov in te zabitati v upanje rešitve?"

"Straža je šla mimo," je iz-

AKO IZVESTE NOVICO,

ki se vam zdi zanimiva, jo sporočite nam, ker bo gotovo tudi druge zanimala. Oglasite se v uradu, pišite ali poklicite telefonično:

HENDERSON 5811

Lahko sporočite tudi našim zastopnikom:

V ST. CLAIR OKROŽJU:

John Renko, 955 E. 76 St.

Za Collinwood, Nottingham, Noble:

John Steblaj, 390 E. 162 St.

Za Newburg in West Side:

John Peterka, 1121 E. 68 St.

Stresel se je in prisluhnil k utripalu svojega srca.

Ne! Volja je živila še, dihala v slesherem živcu in klicala svoj neustrašni: "Naprej! Naprej!"

Toda te stene . . . te stene, ta strašna zaklenjena vrata v svobodo! Kje je ključ, kje rešilna misel?

Rešilna misel — pot do zmanjšage, do otetja, nit, za katero treba potegniti, da razdrgnese vozel, mora biti vendar v vsakem še tako obupnem položaju . . .

"Goddam!" se je oglasil po-ročnik Wheeler s pograda. "Zdi se, da nam dajete dober vzgled, kako naj ne izgubimo poguma."

"Bogme — ni še čas za to!" je potrdil Dušan tiho.

Hkrati se je sklonil k tlom. Noga mu je bila zadela ob nekaj suhega, krvnega, podobnega grudici ometa.

Potipal je z roko. Res, tu je bil kos trhlega ometa, ki se je zdobil med njegovimi prstimi . . . Se- gel je dalje in napel pozornost: tla so bila tamkaj pokrita z drobnim, peščenim prahom, kakor da nekdo posmetil z drobci zidu, nato pa jih pometel v stran.

Potipal je z roko. Res, tu je bil kos trhlega ometa, ki se je zdobil med njegovimi prstimi . . . Se- gel je dalje in napel pozornost: tla so bila tamkaj pokrita z drobnim, peščenim prahom, kakor da nekdo posmetil z drobci zidu, nato pa jih pometel v stran.

Kam jih je pometel? To vprašanje se je porodilo nehoti v Dušanovi glavi, ne da bi se zavedel takoj njegovega pomena.

Potipal je širje na okoli . . . in začutil je, da se peščena proga na tleh nehava v eno smer tik poleg njega, v drugo pa se nadaljuje globoko tja v tem!

Držeč roko na tej zanimivi sledi, je hotel pravkar poklicati

KAMPANJSKI LETAKI

Councilman Wm. J. Kennick prosi vse svoje prijatelje in znance, da pridejo na njegov dom, 982 E. 63 St., kjer dobijo kampanjske letake za okna na svojih domovih.

666 PREHLADE IN VROČICO

TEKOČINA — TABLETI MAZILO — NOSENE KAPLJICE

v 30 minutah

LOUIS OBLAK

Prodajalna pohištva in vseh potrebščin za dom

6303 Glass Ave. HENDERSON 2978

GROZDJE — MOST — SODI

KAKOR SE VSKAČIMO LEPI VROČIČI

CENE ZMERNE. — SODE IMAMO TUDI OD ZGANJA.

ANTON BARAGA

15322 Waterloo Road

FINA KAPLJICA

CENJENIM ROJAKOM NAZNANJAMO, DA PRI NAS DOBITE FINA KAPLJICO IN SICER SEDAJ PRESAMO BELO IN CRNO GROZDJE.

PRIDITE K NAM, DA VAM POSTREŽEMO PRVORSTVO.

RUDY BOŽEGLAV

1125 E. 60 ST.

STEAM — HOT WATER — VAPOR

OIL SYSTEM-HOT AIR FURNACES

LAHKO KUPITE NA 36 MESECNIH OBROKOV ZA IZPLACEVANJE

Sprejemamo v popravila vse različne furneze in boilerje po najnižjih cenah. Vprašajte za slovenskega zastopnika Stefan Robash.

— WOLFF HEATING CO. —

HEATING ENGINEERS

9703 NORTH BOULEVARD

Telefon: Glenville 9218, 9219

NE TVEGAJTE — IGRAJTE SE VARNO

Z VASIMI

HRANILOMI KNJIŽICAMI NA POSOJILNICAH

KUPITE POHISHTVO, PEČI, PREPROGE, RADIO APARATE, ELEKTRIČNE LEDENICE IN PRALNE STROJE.

Mi plačujemo najvišje cene na trgu za hranične knjižice. Mi prodajamo naše blago po najnižjih cenah.

THE KRICHMAN & PERUSEK FURNITURE CO.

15428-32 WATERLOO RD.

ODPRTO OB VECERIH KENMORE 0164

VOGAL E. 156 ST.

Poleg Ben Franklin 5 & 10 Cent trgovine.

ENAKOPRavnost

6231 ST. CLAIR AVENUE

29. oktobra, 1935.

(Dalje prihodnjih)

1. Število

2. Število

3. Število

4. Število

5. Število

6. Število

7. Število

8. Število</p